

اسما بانژاد، ۱۴۰۴

رابطه تعلل ورزی تحصیلی و عملکرد شغلی با اضطراب : نقش میانجیگرانه خود تنظیمی در دانشجویان پرستاری شهر سبزوار

هدف: هدف این پژوهش بررسی رابطه ساختاری تعلل‌ورزی تحصیلی و عملکرد شغلی با اضطراب، با در نظر گرفتن نقش میانجی خودتنظیمی در دانشجویان پرستاری سبزوار بود.

روش‌شناسی: این پژوهش از نوع توصیفی-همبستگی (پیمایشی) با هدف کاربردی بود. جامعه آماری شامل کلیه ??? دانشجوی دختر رشته پرستاری دانشگاه سبزوار در سال تحصیلی ???-??? بود که بر اساس جدول مورگان، ?? نفر به روش نمونه‌گیری تصادفی انتخاب شدند. ابزارهای گردآوری داده‌ها شامل پرسشنامه‌های اضطراب بک (???)، تعلل‌ورزی تحصیلی تاکمن (???)، عملکرد شغلی پاترسون (???) و خودتنظیمی زیمرمن و پونز (???) بودند. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزارهای SPSS نسخه ?? و PLS نسخه ? استفاده شد.

یافته‌ها: نتایج پژوهش نشان داد که تعلل‌ورزی تحصیلی و عملکرد شغلی به واسطه خودتنظیمی، بر اضطراب دانشجویان پرستاری تأثیر غیرمستقیم و معنادار دارند. همچنین، روابط مستقیم زیر معنادار بود: بین تعلل‌ورزی تحصیلی و اضطراب رابطه مثبت، بین تعلل‌ورزی تحصیلی و خودتنظیمی رابطه منفی، بین عملکرد شغلی و اضطراب رابطه منفی، بین عملکرد شغلی و خودتنظیمی رابطه مثبت و بین خودتنظیمی و اضطراب رابطه منفی معنا داری وجود دارد.

نتیجه‌گیری: خودتنظیمی به عنوان یک سازوکار میانجی مهم، در تبیین رابطه بین متغیرهای پژوهش نقش کلیدی دارد

کلیدواژه‌ها: واژگان کلیدی: تعلل‌ورزی تحصیلی، عملکرد شغلی، اضطراب، خودتنظیمی.

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۲۷۰۲۹۳۰۷۹۴۱۴۷۰۴۶۷۰۳۳۱۶۳۱۵۰۸۴۶

تاریخ دفاع: ۱۴۰۴/۰۷/۲۹

رشته‌ی تحصیلی:

دانشکده:

استاد راهنما: ابراهیم نامنی

Thesis:

Strukturelles Modell der Beziehung zwischen akademischem Aufschieben und Arbeitsleistung mit Angst, die vermittelnde Rolle der Selbstregulierung bei Krankenpflegeschülern in der Stadt Sabzevar.

Objective: The aim of this study was to investigate the structural relationship between academic procrastination and job performance with anxiety, considering the mediating role of self-regulation, among nursing students in Sabzevar.

Methodology: This research adopted a descriptive-correlational (survey) approach with an applied objective. The statistical population included all 214 female nursing students at Sabzevar University during the academic year 20242025. Based on Morgans table, a sample of 160 students was selected using random sampling. Data collection instruments included the Beck Anxiety Inventory (1990), Tuckman Academic Procrastination Scale (1989), Paterson Job Performance Questionnaire (1970), and Zimmerman and Pons Student Self-Regulation Questionnaire (1988). Data analysis was performed using SPSS version 22 and PLS version 3 software.

Findings: The results indicated that both academic procrastination and job performance have a significant indirect effect on nursing students anxiety, mediated by self-regulation. Furthermore, the following direct relationships were found to be significant:

- A positive relationship between academic procrastination and anxiety.
- A negative relationship between academic procrastination and self-regulation.
- A negative relationship between job performance and anxiety.
- A positive relationship between job performance and self-regulation.
- A negative relationship between self-regulation and anxiety.

Conclusion: Self-regulation serves as a crucial mediating mechanism, playing a key role in explaining the relationship between the study variables.

.